

ZIDOV

GLASILO ZA PITANJA ŽIDOVSTVA

UPRAVA I UREDNIŠTVO: ZAGREB
ILICA BROJ 31, III. KAT

IZLAZI SVAKOG PETKA
RUKOPISI SE NE VRACAJU

PREPLATA: GOD. 100 D. POLUGOD. 50 D
ČETVRTGOD. 26 D. POJEDINI BROJ 2 D.

Činjenice govore

U mnogim momentima, naročito u teškim, gube rječi i argumenti svoju snagu. Jače od njih govore činjenice, suhoporno nizane bez ikakovih refleksija. One nas izazivaju, bune naš mir i često su u stanju, da nas trgnu iz letargije. One nas sile da mislimo na stvari, koje smo zaboravili, da se njima bavimo i zauzimamo prema njima naš stav. Nizanje činjenica jednako je pitanju, koje traži odgovora. Ono je premla, koja stvara konkluziju. Prepuštamo svakome, da nadje vezu između tih činjenica i da sebi stvara sud. Mi tek skupljamo i nizamo ove činjenice...

*

U maju 1923. stvoren je uz veliko oduševljenje na Saveznom Vijeću u Novome Sadu zaključak, da se u Palestini osnuje halučka farma, na kojoj će se naseliti halucim, koji su iz naše kraljevine pošli u Erec Jisrael. Oduševljenje našlo je izražaja u ovećim darovima, koji su skupljeni na Saveznom Vijeću. Cijela je jedna godina posvećena tome radu i pozvan je iz Palestine haluc inž. Zaloscer, da podupire ovu akciju. Keren Kajemet Lejisrael stavlja nam na raspolažanje najbolju i najskuplju zemlju u Palestini, ali uza sve to nije namaknut dovoljan iznos za osnutak ove farme. Savezno Vijeće u Beogradu ponovno naglašuje potrebu, da se do Roš hašane 5685. ima akcija završiti, jer treba odmah započeti radom da bi kolonija konačno u proljeću mogla biti instalirana. I Omladinski Slet stvara zaključak o provedenju posebnog halučkog dana. A rezultat svega toga nastojanja? Mi još uviđej nemamo dovoljno sredstava za osnutak naše farme! Godinu smo dana izgubili i stojimo na pragu druge. Hoćemo li i nju izgubiti radi neznatne svete, koja se još ima namaknuti?

*

Keren Kajemet Lejisrael nema više slobodnog zemljišta za naseljenje halucim. Treba povećati narodni naš posjed. I jednim odlučnim gestom Keren Kajemet kupio je 40.000 dunama zemljišta. Lozinka je, da u godini dana treba namaknuti sredstava za kupnju od 100.000 dunama. Usiškin pošao je na agitaciono putovanje po Evropi i svagdje postigao lijepih uspjeha. Prihodi Keren Kajemeta rastu i sve zemlje dragovoljno su povisile svoj dosadašnji kontigent. I mi ne bi smjeli zaostati, tim manje, što imademo da izvršimo jednu obvezu, koju smo preuzeli prema direktoriju Keren Kajemeta Lejisraela. Naši prihodi ima da služe kao dionica otplate za kupnju zemljišta u Tire za naše halucim. Treba dakle što bolje

iskoristiti svaku zgodu, da sigurno namaknemo povišeni kontigent. Kroz devet mjeseci neprestano se u stupcima židovskih naših novina pisalo o tome, da ovoj dužnosti treba udovoljiti, apeliralo se na osjećaj svijesti i dužnosti, raspravljalo se o metodama i preporučivale se najraznije akcije. I nakon devet mjeseci objelodanjuje uprava Keren Kajemeta statistiku sabirnoga rada, koja pokazuje, da smo pored svega nastojanja postigli mnogo slabiji uspjeh nego u prošloj godini...

*

Na Saveznom Vijećima vazda se žali, da se jedan od najvažnijih referata, budžet, u zadnji čas stavlja na dnevni red i da se uslijed poodmaklog vremena ne može provesti iscrpiva rasprava. Tom prilikom čujemo obično lijepih riječi o potrebi propagande, agitacije, kulturnoga rada i hebraizacije i želje, da se za sve te svrhe u budžetu uvrste veći prinosi, no što su predviđeni. I Radni Odbor se bori protiv svih tih povišenja i traži samo votiranje jednog skromnog budžeta. Nakon neznatnih izmjena prima se budžet i njegovim prihvatom kao da je za mjesne organizacije izvršena dužnost prema Savezu i obezbijedjena sredstva za daljnji rad! Zaboravlja se, da je od votiranja budžeta do njegova namicanja velik i dug put, tako dug, da Savez danas stoji pred neugodnom činjenicom, da nema sredstava za podmirenje najnužnijih administrativnih izdataka, a da i ne govorimo o svim drugim potrebama. Mjesne organizacije zatajše. Nisu reagirale ni na pozive, da pošalju konačni obračun za šekelsku akciju. A ipak će se i na narednom Saveznom Vijeću naći zagovornici za povećani budžet...

*

Vodje naše organizacije napinju sve sile, da nadju »platformu« za ustup nacionista u Jewish Agency, da postignu novi političkih uspjeha. Keren Hajesod nastoji, da poveća svoje prihode, kako bi mogao udovoljiti velikim potrebama izgradnje, koja ne može da čeka ni časa. Keren Kajemet želi da podvostruči u narednoj godini svoj zemljišni posjed, jer nakon dvije godine zastoja u imigraciji, zadnji mjeseci pokazuju silan porast i potrebu zemlje. Sve to skupa traži od nas da pojačamo našu organizaciju, ne samo prema unutra, već i prema vani. A što je glavno: treba novaca. Bez novaca ne možemo graditi Palestinu, ne možemo uzdržati ni organizaciju, koja nam je za to potrebna. I baš u tom času naše mjesne organizacije potpuno zatajše...

Weizmann u Palestini

»Više zemlje, više novaca i jaku židovsku imigraciju«, to su ukratko rečeno zahtjevi, koje je židovsko pučanstvo Palestine stavilo na predsjednika Weizmanna prigodom njegovog zadnjeg putovanja kroz zemlju. U ovim su zahtjevima sva naselja i sve kolonije bile složne.

Kako smo već javili dr. Weizmann je 26. septembra stigao u Jerusolim i posjetio High Commissionera Sir Herbert Samuela, cijonističku egzekutivu i hanhalu Keren Kajemeta. Ostao je u Judeji čitav tjedan i onda se tek uputio u Emek i Galileju, gdje je imao prilike, da se uvjeri o napretku, koji je postignut od njegovog zadnjeg posjeta u Palestini na svim područjima našeg obnovnog rada.

Iz ustiju samih naseljenika čuo je, kako je potrebno, da Keren Kajemet kupuje veće kolonije zemljišta, da Keren Hajesod omogući nova naselja, i poveća već postojeća. Kod toga naglasili su kolonisti važnost predloga dra Ruppina, da im se pokraj regularnog budžeta od 25.000 funti dade zajam od 50.000 funti, da se ove godine bari najbolja naselja postave na temelje samouzdržanja.

Sjajni doček u Emeku.

Na ovom putovanju pratili su dra Weizmanna Colonel Kish, sekretar Leonhard Stein iz Londona, dr. Ruppin od cijonističke egzekutivne, agr. Ellinger od hanhale KKL i jedna grupa novinara. Ovo društvo posjetilo je slijedeće kolonije: En Harod, Tel Josef, Bet Alfa, Geva, Kfar Jecheskel, Merhavija, Transilvaniju, Tel Adas, Crifim i Markenhof i Balfouria, Nahalal; Daganja A i B, Kineret i Hitin. U svim je mjestima bio spremljen oduševljen i srdačan doček sa strane kolonista. U transilvanskoj koloniji i Hitin počastili su dra Weizmanna davši mu da položi temeljni kamen za toranj za vodu, i noseći mu nasušret Toru. Sva tri dana proboravio je Weizmann u krugu halucim, pa se tako uvjerio o velikim amelioracionim radnjama Keren Kajemeta i njihovom uspjehu obzirom na zdravstvo i opskrbu vodom u ovim kolonijama. Dr. Weizmann pogledao je i novokupljeni kompleks od 40.000 dunuma u Emeku. U Nahalalu i En Harodu, gdje je prenošio, imao je i konferencije sa vodjama naseljenika – halucim, pa su svestrano izražene želje, koje smo na uvodnom mjestu naveli.

Govor Weizmanna u Emeku.

Na ove pozdrave naseljenika odgovorio je dr. Weizmann medju ostalim ovo: »Sretan sam, što mogu vlastitim očima vidjeti napredak, koji ste postigli u svim granama obnovnog rada. Razumijem, kako je težak ovaj rad i stoga mogu uspjehu potpuno učijeniti. Muževi i žene, zaposleni kod izgradnje židovske poljoprivrede ne rade samo za sebe, već za dobrobit cijelog naroda. Stoga cijoni-

slička organizacija smatra svojom dužnošću, da ove nove kolonije opskrbi zemljom, vodom i kreditom. Svijsni smo si, da koliko god smo do sada postigli, to je još uvijek veoma malo spram onoga, što još moramo postići. Vodje cijonističke organizacije imaju dvije zadaće pred sobom: da osiguraju minimum političkih prava, koja će omogućiti rad u zemlji, i namaknuće sredstava, potrebnih za izvršenje ovog rada.

Ne mogu da kažem, da smo već našli najbolju formu kolonizacije u mošavu, kvuci ili inače. Da stoga se s Vama potpuno slažem, da je bezuvjetno potrebno, da se postopeča naselja povećaju, da ne ostanu u ovoj izolaciji. Imam u Vas potpuno povjerenje, da će prebroditi sve poteškoće i dati temelje za jednu uspješnu i sjajnu poljoprivrednu. No ovaj rad u zemlji ovisan je o radu za zemlju među Židovima u galutu. Stoga ču za mjesec dana opet na put onamo, da započнем poslom, koji nije laganjem od Vašega. Mislim posao, da istrijebim iz židovskog srca tamovani sumnju u mogućnost našeg uspjeha u Erec Israelu. Imam punu nadu, da će XIV. Kongres stvoriti temelje jednog velikog programa. Vi, međutim morate nastaviti radom — ne samo da pojačate i povećate Vaša naselja, već da svugdje u cijonističkim redovima produbite i pojačate osjećaj, da je poljoprivreda temelj naše egzistencije u zemlji.«

U Hifinu.

U mizrahističkoj koloniji Hifinu primili su dra Weizmanna prof. Pick, zastupnik Mizrahija u egzekutivu i mjesnog rabina. Iz odgovora dra Weizmanna ističemo slijedeće: »Mnogo me raduje, što sam došao i u Vašu koloniju, koja je novo i važno poduzeće našeg rada: da naselimo naše ortodokse kao poljoprivrednike. Mislim, da je to najbolji put, da se svi dijelovi našeg naroda ujedine u miru i slozi, u miru, koji se zove rad, u radu, koji obnavlja pusto zemljište u plodnu oranicu. Želim Vam najbolje i nadam se, da će Vaša kolonija služiti drugima za primjer.«

U Hajfi.

Poslije ovog putovanja kroz Emek i Galileju došao je dr. Weizmann sa svojom pratnjom u Hajfu, gdje je bio sjajno primljen.

U Jerusolimu.

Nakon putovanja po zemlji dr. Weizmann se vratio u Jerusolim i prigodom dočeka skupno prikazao svoje dojmove. Uspjesi odgovaraju, ako ne kvantitativno, a ono kvalitativno. Ta me je činjena, veli dr. Weiz-

mann ponukala, da požurim proširenje Jewish Agency. Dr. Weizmann upozorava na opasnost imigracije neproduktivnih elemenata. Današnja egzekutiva misli, da će prestati egzistirati čim će se oslaviti proširenje Jewish Agency. Najbolje političko sredstvo su sela i kolonije u Palestini. Jewish Agency će intenzivirati Keren Hayesod i povećati naša sredstva. Nesporazumci između Keren Hayesoda i privatne inicijative u zemlji samo su uobraženi. U istinu svaki Židov ima slobodu, da u zemlji poduzme što hoće.

Djevojačke zadruge

Piše Moses Beilinson.

Kad su za vrijeme druge alije, prije nekih 15—18 godina došle zajedno s radnicima i prve židovske radnice, pojavilo se određeni specifično palestinsko žensko pitanje, koje s početka nije bilo pitanje političke ili socijalne ravnopravnosti, već je bilo i ostalo pitanje ženskoga rada. Ako je, još prije osnutka radničkih zadruga, bio vrlo težak položaj radnika, tad je udes židovske žene bio dva put ili mnogostruko teži. Redoviti put radnika bio je da traži nadnicu kod kolonista i došatno je počnalo, kako je s početka i taj put bio trnovit; ali i on je bio s početka zatvoren ženi. Ako je kolonista općenito bio protiv židovskoga rada, možemo sebi lako zamisliti, da mu je bila još stranija neobična pojava židovske žene, koja je tražila rada u poljoprivredi. Posljedica je toga bila, da su useljenice ostale bez posla i da, nakon što su učinile veliki korak, te se otrgli od očinske kuće, nisu mogle upotrijebiti svoje energije i sposobnosti. Najviše što je žena mogla postići bio je interni rad u radničkim grupama t. j. kuhanje, šivanje i pranje ručnika. Kad su stvorene prve radničke zadruge, našla je žena principijelno pristup u njih, ali i ondje nastade doskora trivenja; jer i radniku nije vazda bila misao o potpunoj jednakopravnosti žene u zvanju prihvatljiva, a možda donekle i s pravom, i pokazala se tendencija, da se ženu opet potisne na staro područje ženskog rada, t. j. prije svega u kuhinju.

Židovska djevojka došla je u Erec Israel, da u prvome redu služi izgradnji zemlje, ali i tjerana motivima ličnoga oslobođenja. Isti psihološki proces, koji je prouzrokovao, da se radnik ne zadovoljava nadničkim radom kod kolonista i tjerao ga da stvari nove forme socijalnoga života, nagnao je i ženu da podjedno s narodnom obnovom u zemlji traži

i nove forme svoga života kao žene. Oboje — mladići i djevojke — unijeli su previše sađraja u palestinski san, a da bi bez daljnega mogli akceptirati ovdje stare životne forme. Odatle rezultira veliko razočaranje žene, koja se opet našla potisnuta na svoje staro radno područje, dakle u kuhinji.

S vremenom, kad se uvećao imigracijom broj žena, naše su djevojke i izvan kuhinje zarade i pomalo su privučene svim radovima u radničkim zadrugama. Nije prošlo dugo vremena, kad se pokazaše i rđave strane ovakovog ekstremnog izjednačenja u radu. Prije svega čisto tjelesne naravi: teškom fizičkom radu, naročito pod osebujnim palestinskim prilikama, židovska je djevojka još manje bila dorasla nego židovski mladići, iako i ovim potonjima prijeti opasnost, da će prije reda ostaneti i postati za rad nesposobni, to još u povećanoj mjeri vrijedi za žene; k tome još pridolazi, da teški fizički rad ugrožava i sposobnost za materinstvo. Ako se Palestina ima smatrati u izvjesnom smislu radnom školom židovskoga naroda, tad to još više vrijedi za žene, jer su za poljoprivredni rad manje pripravne no muškarci. Toj školi doprinaša prva generacija velike žrtve i naravno je, da manje pripravljeni elementi više stradaju. Pokazuje se i nadalje, da žena psihički, s njezinim još manje »proletarskim« porijetlom od muža, nije uvijek došla pripravljena za zajedničku izgradnju i novi socijalni život. I ugroženo materinstvo nije čisto fiziološke naravi, i s vremenom postalo je pitanjem, da li s potpunim radnim izjednačenjem ne štetuju i specifične socijalne ženske funkcije, one žene i majke.

Specifične prilike, koje otešćuju rad židovske žene u Palestini mogle bi se ovako precizirati: 1. nemogućnost za ženu da nađe rada izvan radničke zadruge; 2. izvjesno nepravilan rad u radničkim krugovima, da li žena može da se smatra kao punovažna radna snaga, i time ograničenje ženskoga rada na područja, koja ne mogu da potpuno udovolje nagonu žene za iskoriscivanje njezine snage u poljoprivrednom radu; 3. specifični nedostatak izobrazbe židovske žene u poljoprivrednom radu i donekle zajednički socijalni život — s odgovarajućim posljedicama fiziološke i psihološke naravi.

Iz toga položaja, u kome se nalazila židovska žena, rodila se ideja posebnih »Kvartet Poaloš« (djevojačke zadruge), koje ima-

Zatvorena vrata

Jednom je živio jedan čovjek, koji je bio vrlo bogat i imao vanredno lijepu ženu, koju je vrlo volio. Iza dvorišta njezove kuće uzdizala su se četiri moćna zida, koja zatvaraše jedan prostor, o kojemu se pričalo: Ko onamo unidje, ne izadje više iz njega. U njemu duhovi gospodare. Jedna vrata u jednome od zidova vode iz dvorišta u unutrašnjost i mnogi su mislili, da je to ulaz u pakao.

Taj je čovjek bio zločinac i grešnik, a isto tako bezbožna bila mu je žena; djece nisu imali. Žena neprestano je htjela, da otvori ta vrata, jer je bila radoznala, što se iz njih nalazi. Ali muž joj je zabranio pristup i budno je na nju pazio, jer je znao, da je onamo vuče.

Jednoga dana pozvao je kralj tog čovjeka k sebi i morao je ostaviti ženu sa-

mu. Pozvao je nadzornika kuće i naredio mu, da na nju pazi i da je slijedi, kamo god bi pošla. Zatim je pošao kralju, gdje se neko vrijeme zadržao. Međutim je žena otrčala do nadzornika kuće i rekla mu: Čuj me i učini mi po volji! Pusti me, da otvorim vrata i da udjem u onaj prostor; obasut ću te zato dobročinstvima. Sluga odgovori: Odustaj od te namjere i čuvaj se od propasti. Tvoj mi je suprug naredio, da te čuvam kao svoju zjenicu. Jer velika je njegova ljubav prema tebi i ti si mu nadasve mila; nemoj sijedu glavu s boli otpraviti u grob. Ali žena reče: Tako mi života, ne ću prići bliže vratima no što nosi metak. Nadziratelj kuće nastojao je da je zadrži, ali se ona istrgne i pobiježe prema vratima, ne slušajući opomene. Osim njih nije bilo u kući ni žive duše; sluga glasno zaviče i zalama rukama; zatim potrči za svojom gospodari-

com. Kad je ova dostigla vrata i otvorila ih, zahvati i uzdigne je nevidljiva ruka, a vrata se sama od sebe opet zatvoriše. U svomu užasu zavikne sluga: Kud ću sad, kad je moga gospodara zadesila ovakova nesreća. I sakrije se u jednu od odaja.

Naskoroiza toga povratio se gospodar, ne našavši ni žene ni sluge. Duboko potrešen i uzbudjen padne licem na zemlju. Dotrčali su susjedi i tješili ga; ali on se ustručavao da primi utjehe i reče: Sa žalošću hoću da podjem u grob k mojoj ženi. I gorko zaplače. Pretražio je svu kuću, da nadje svoju ženu. Na koncu pošao je u svoju spavaču sobu i čuo je jecanje i uzdisaje. I pitao je: Nijesi li ti to, slugo moja, koji naričeš? Ožalošćeni odgovori: Jest, tvoj sluga, pun svijesti krivnje, jadikuje. Izadje iz svoga skrovista, bací se pred noge svoga gospodara i pla-

du poboljšali stanje žena time, što ženi daju specifično radno polje, a ne ograničuju je samo na kuhanje i šivanje. Taj se problem ne smije tretirati kao nešto nuzgredno; u najužem savezu s položajem, što će ga žena zauzeći u palestinskom životu, stoji razvitak pojedinačnih i kolektivnih gospodarstva kao i obiteljski život.

Kao prva je 1915. u Kineretu na inicijativu radnica osnovana takozvana »Kvucot Poalot«; nju su slijedile Kvucot u Merhaeviji, Tiveriji, Ekronu i Rami. I premda su Kvucot pokazale doslačan uspjeh, trpiele su — kao i sve ostale — pod nestalnošću palestinskoga tržišta i slučajnostima za vrijeme rata. Nakon rata pružio je Keren Kajemet Lejisrael, koji se do tada ne samo brinuo za kupnju i amelioraciju zemljišta, već i za sve druge potrebe kolonije, i ovoj ideji svoju pomoć i tako nastaloše na zemljištu Keren Kajemet Lejisraela naselja kraj Petah Tikvah u Nahiat Jekuda, Shunat Boruhova u blizini Tel Aviv, Jeruzolimu, Nahalalu i Kfar Tabor. Na svakoj od ovih naseobina rade 15 do 20 radnica pod vodstvom jedne izobrazene radnice, i privremenog pomoći instruktora. Kvucot zamišljene su kao stalne institucije, dok je ljudski materijal fluktuirajući, jer se ne radi o stalnom naseljenju. Djevojke se obvezuju, da će izvjesno vrijeme — redovito 2–3 godine — ostati u kvucot, a zatim otići i omogućiti rad u kvucot novo priđelima. Cijeli rad u kvuci izvršuju žene; radne grane, kojima se ondje bave, su narocito takove naravi, koje više odgovaraju fizičkoj snazi i cijelome biću žene. Prije svega dakle mlijekarstvo, peradarstvo, pčelarstvo, povrćarstvo, vrljarskstvo, radovi u stajama i t. d. Osnovna je misao, da se provede neka gospodarska dioba rada i da se dodjele ženi ona područja, za koju ona ima više sposobnosti, lako da će moći učestvovati u gospodarskom životu, a da se pri tome fizički i psihički ne istroše. Okolnost, da gospodarstvo vode potpuno samostalno i pod vlastitom odgovornošću, daje ženi neprestano priliku, da se upozna s cijelim kulturnim gospodarskim mehanizmom, s primicima i izdacima, s računanjem i štednjom. I okolnost, da mlade djevojke, koje su tek napustile očinsku kuću, ne trebaju odmah da stupaju u široki život, već da imaju mogućnost uživiti se postepeno u nove ne samo gospodarske, već i socijalne i ljudske prilike i u njima se udomiti, od najveće je važnosti. »Kvucot Poalot« imaju mogućnost, da ne

postanu samo školske farme, već u istinu životne škole za židovske žene, i ne možemo dosta cijenili ovu zadaću, kad uvažimo mladost i životno i radno slabo iskuštvo većine novih useljenica. Žene, koje su svršile svoju izobrazbu u »Kvucot Poalot«, imaju sloboden izbor, te su isto tako pripravljene za kolektivno kao i za privatno gospodarstvo, za radničko kao i za kućansko zvanje. Pozadina su tih kvucot, kao kod svih radničkih zadruga, leški rad, nedovoljna hrana, vječna borba s oprekama naravi i neprestani nedostatak novca.

Bilo bi preuranjeno, već sad, gdje je s radom u novome stadiju tek prije nekoliko godina započeto, a žene iz »Kvucot poalot« još nisu imale prave prilike, da oprobaju u životu stečeno znanje, da dajemo konačni svoj sud o tome, da li će ove kvucot ispunili svoju zadaću ili da kritikujemo, u koliko se već opaža, nedostatke organizacije. Bez sumnje je, da je zamisao i tendencija ovih kvucot osnovana na potrebama palestinsko-ga rada.

Nova carinska tarifa

Donijeli smo u broju 34. i 44. našega lista tabele nove carinske tarife za uvoz u Palestinu, pa jer je to važno, koli za samu Palestinu i njen ekonomski razvitak toli i za interesente u galatu, koji bi željeli preseliti se, osnovati тамо poduzeća ili stupiti u trgovačku vezu sa Palestinom, donašamo sada članak dra. Grünwalda, koji prikazuje djelovanje nove tarife i kritički je prosudjuje:

Nova carinska tarifa nije naišla na dobrovanje palestinske štampe, koja je oštro kritikuje. Ova je kritika opravdana samo u jednom svom dijelu.

Lausanskim ugovorom otpada na Palestinu jedan dio turskog duga, koji će se morati polako isplatiti. Budžet prošlih godina jedva nekako drži ravnotežu i teško je naći pokriće za jedan veći stavak na strani izdataka. Ne može se ni pomisliti, da se povisi porez na stanovništvo. Vidli se dakle opet jedamputa, da se palestinske financije ne mogu urediti, a da se ne uvede pravedni i moderni porezni sistem. Prema tome je bilo potrebno, da se uvedu carine, koje će bez obzira na potrebe stanovništva vladji namaknuti sredstva. No ipak sadržava nova tarifa zaštitno-carin-

sku tendenciju koja je korisna. Ne smije se zaboraviti i to, da ova kritika izlazi iz redova palestinskih importera, koji od importa žive i nemaju interesa na razvijanju palestinske industrije. U ostalom, nedavno je javljeno, da je vrhovni komesar pridržao pravo, da promijeni tarifu na temelju predloga i savjeta departementa naredbama.

Novi carinski sistem treba da potpmogne četiri ekonomiska faktora: poljoprivredu, industriju, kolonizaciju i turistički promet.

Za napredak poljoprivrede posve su oslobođeni od carine svi poljoprivredni strojevi, stoka, perad, pčele i t. d. U istu svrhu nametnute su carine na žitarice i leguminoze, što će svakako imati za posljedicu poskupljenje ovih produkata. Palestinska poljoprivreda bori se inozemnom konkurenjom, koja donosi na trg jeftino žito, kojima seljak ne može konkurirati. U posljednjim se godinama znatno razvilo mlijekarstvo. Prema tome je dobro, što se carincem zapriječio uvoz mlijecnih produkata iz inozemstva. Krumpir sadio se do sada jako malo i uvozio se u glavnome iz Francuske. Povišenje carine za krumpir i povrće, koje se uvažalo iz susjednih zemalja sigurno će unaprediti domaću proizvodnju ovih važnih živežnih namirница. Visoka carina na sirovi duhan takodjer je u interesu poljoprivrede, koja će biti u stanju, da sama pokrije potrebe zemlje.

U korist industrije ide posvemašnje oslobođenje od carine za strojeve i dijelove strojeva u industrijske svrhe. Time se omogućuje stvaranje novih industrijskih poduzeća. Naročito je važna industrija špirita. Godišnje se uvaža u Palestinu špirita za 64.000 funti, dočim se u zemlji nalaze sve potrebne sirovine. Od sada će se plaćati za galonu (4.5 l) alkohola, likera i rakije svake vrsti 60 piastera, a za galon denaturiranog spirita 4 piastera carine. Uz ovu carinsku zaštitu moći će se razviti industrija spirita, koja će opskrbiti i susjedne zemlje. Kako je udarena carina od 1 piastera na kg šećera, koji se u zemlji u opće ne producira, to je dan preduvjet za početak šećerne industrije. Za zaštitu proizvodnje marmelade i čokolade, koja se u zemlji već producira uvedena je 20% carina. Danas najvažnija industrija u Palestini, sapun, zaštićena je sa 15% carine.

čući mu ispriča, što se dogodilo. Tad reče muž: Zaklinjem se ovime, da neću mirovati, dok neću doznati, gdje je ona i smijem li se zadržati u mjezinoj blizini.

Sav svoj imetak razdijelio je medju rođbinom i podje na put. Šest je dana išao kroz gustu šumu i konačno sretne jednoga čovjeka; taj je bio čudno visoka uzrasta, u licu crn i strašan. Div pozdravio je putnika, a ovač mu odzdravi pun straha, jer još nikad nije video ovakva čovjeka. Znam, što te tišti, ti želiš da vidiš svoju ženu. Dodjeli sa mnom i pokazat ćeš, gdje se ona nalazi; moći ćeš s njome govoriti. Putnik odgovori: Da mi ponudiš sve blago svijeta, neću te slijediti. Tad odgovori div: Danas osam dana bit će opet ovdje; doveđi mi jednoga od tvojih ukućana, u koga imas potpuno povjerenje.

Tada se putnik vratio u svoju kuću

i pozvao sve svoje prijatelje k sebi. Pitali su ga: Je si li nešto doznao o svojoj ženi? On odgovori: Da. Ali recite mi, kome sam od Vas ikad jedno dobro učinio? Neka se javi, danas je zgoda, da mi se oduži. Tad se javi jedan dječak i reče: Gospodine, ti si me odgojio od moje mladosti; možeš da mi narediš što hoćeš, izvršit će tvoj nalog. Tad reče čovjek: Tebe sam izabrao, jer te smatram vjernim i pouzdanim; dodji sa mnom i učini, što ćeš ti zapovjedit. I obožica podješ kroz šumu do onoga mjesta, gdje je čovjek sreto diva i gle, on je već čekao na njih. Dječak se u prvom času prestrašio, ali mu njegov gospodar reče: Sinko, moraš s ovim čovjekom poći, on će te voditi onamo, gdje se nalazi moja žena. Govori s njom i uspije li ti, da je dovedeš, bogato će te nagraditi. Tad reče dječak: hoću sve učiniti.

Tako dakle podje s divom, koji ga je doveo pred pakao. Dječak vidio je ovdje mnoge, koje je poznavao za njihova života, kako pate. Molio je s toga vodiča, da mu pokaže boravak žene njegova gospodara, Div doveo ga je u jednu sobu, čiji su zidovi i strop sjajili od zlata i biserja. Vidio je svoju gospodaricu u zlato protkanom odijelu sjediti na zlatnom stolcu kraj zlatnog stola, koji je bio prostrt najdragocjenijim jelima i priborom. Ali sva jela izgledala su kao krv crvena. Ljudi oko nje posluživali su je, rezali joj meso i točili vino. Kad je dječak to video, bacio se na zemlju i reče: Blagoslovjen, koji je od svoje slave dao udjela i smrtnicima; nikada nisam video kraljicu, koja bi bila teliko štovana kao ti. A moj se gospodar žalosti zbog tebe i ne jede i ne piće; poslao me ovamo, da te odvedem k njemu. Žena odgovori: Čuj me, što

Isto tako zaštićeni su mlinovi, a dana još mogućnost za osnivanje industrije pive, stakla i šibica, svjeća i cementa za koji se već gradi velika tvornica kod Hajfe.

U nekim pak stvarima nova tarifa dje-lovat će upravo štetno. Ovamo spada u prvom redu carina na gorivi materijal. Kako u Palestini nema gorivog materijala, mora da se uvaža. Nadamo se doduše, da ćemo iskorišćenjem vodenih snaga uštediti mnogo u tom pogledu, no to je još pitanje budućnosti. Stručnjaci tvrde, da na jugu zemlje ima petroleja, no dosadašnja bušenja još nisu donijela nikakovih rezultata. Industrija mora da uvaža ugljen pa plaća za tonu antraciteta i drvenog ugljena 50 piastera, a za druge vrste ugljena 30 piastera carine. Ta je stavka puno previšoka i neke su industrije ugrožene time. Važna je industrija pokušta, koja je s jedne strane zaštićena carinom od 15% za pokušto no s druge strane udarena je carina od 100 piastera na drvo za pokušto. No možda će to umaprediti sadjene drya za ove svrhe. Kriva je i motivacija vlade da više ne postoji nužda stanova, pa je stoga povisila carinu za gradjevni materijal. Isto je tako i tekstilna industria zapostavljena time, što je carina na sirovine isto tako visoka kao i za gotove proizvode. No ta je politika vlade razumljiva kad se uzme u obzir, da se tekstilna roba najvećim dijelom uvaža iz Engleske.

Kolonizaciju hoće vlada da potpomogne time, što je oslobođila sve privatne efekte useljenika. Isto tako i turistički promet. — Ova je tarifa samo početak. Zemlja kao što je Palestina, u kojoj se želi forsirati razvitak industrije, ne može da vodi politiku slobodne trgovine. Bit će potrebno, da se ova tarifa upotpuni i popravi.

Iz židovskog i cijonističkog svijeta

Govor engleskog ministra kolonija. Prigodom pozdrava južno-afrimskih cijonista engleskom ministru za kolonije Thomasu prilikom njegovog dolaska onamo, on je izrekao slijedeći govor:

»Vi ćete, gospodo, razumjeti, da neko, ko skoro svakih 10 minuta održi po jedan govor o svim mogućim stvarima, može veoma lako da pobudi dojam, da je automatska mašina: baci se novac, i govor izleti. No moram Vam reći, da ovaj meni upućeni govor i duh u kojem je bio održan ne mogu primiti ovako jednostavno, već sa naročitim

ponosom, da — ako mogu to da kažem, bez samouzdanja — pače sa zadovoljstvom, jer sam imao čast i dužnost, da budem prvi radnički ministar, koji je u engleskoj Donjoj Kući objavio vladinu potvrdu deklaracije lorda Balfoura. Kao direktno odgovoran ministar, kako ste to posve točno rekli, bila je moja dužnost, da svoje nazore, ideje i namjere u pogledu Palestine saopćim kolegama u kabinetu. Ove moje misli sabrane su u jednom memorandumu, koji je po kabinetu jednoglasno primljen i koji sam onda u njegovo ime mogao predložiti Donjoj Kući.

Raduje me, što ste istakli lijepi rad i doista cijonistički duh sadašnjeg premijera. Smijem li Vam nešto reći, što će Vas veseliti? Nekoliko dana pred moj odlazak, Vaš je veliki vodja, možda jedan od najznačajnijih vodja, koji su ikada stajali na čelu jedne rase, dr. Weizmann, imao samnom opširni dogovor u mojoj privatnom kabinetu u Donjoj Kući. O njegovom navodnom neuspjehu u Americi rasturene su mnoge lažne vesti i naslućivanja, govori se, da su Židovi izgubili svaki interes za Palestinu i da u njenu budućnost gledaju posve ravnušno. Dr. Weizmann uvjeravao me je, da je ne samo namaknuo tri puta toliko novaca kao prije, već da može naredne godine sam se povratiti u Ameriku i podvostručiti ovu svotu i to na temelju oduševljenja, koje tamo postoji za ovu stvar. To je dobar znak, ne samo obzirom na novac, već i na čuvstva i nade židovskog naroda i na veličinu onoga, što hoće da izvrši kod izgradnje Palestine. No mogu da idem još dalje. Samo dva dana prije no što sam oputovao imao je Sir Herbert Samuel, koji je — što moram primjetiti, jedan od najspasobnijih administratora britske države, dogovor samnom o još nečuvenom razvitu Palestine. Nadam se, da ću biti u stanju, da sam posjetim Palestinu i da vlastitim očima vidim sve dobro, što tamo nastaje i razvija se. Taj ću posjet učiniti bilo službeno, bilo privatno.

Još bi Vam htio reći, da ću kod prve prilike nakon povratka u Englesku reći Vašim sumišljenicima, da ste se Vi udružili sa svim ostalim stanovnicima Južne Afrike, da mi priredite svečan doček i da želite da ja njima i cijelom židovskom narodu isporučim, da je cijelokupnom židovskom narodu jasno, da se kod izgradnje Palestine radi i o britskoj časti i britskom dobrom imenu. Već to dostaže za garanciju, da će Palestine biti zemlja, na koju ćete biti ponosni.«

Za »Radnu Palestinu«. Izvještaj Hitahdut. Glavni ured radničke stranke Hitahdut objelodanio je izvještaj o radu za »Radnu Palestinu« u prešloj godini.

Najviše pažnje Hitahdut je posvetio radničkoj banci u Palestini, za koju su neke vodeće ličnosti galata i Palestine provele akcije i to: u Letskoj prodao je dr. Arlossoroff 2750 dionica, u Rumunjskoj Jakob Efer 3000 dionica, u Galiciji Jehuda Leviatoffi 5000 dionica. U Njemačkoj je prodano 1500 dionica a u Americi 2300, u Južnoj Africi 900 dionica.

U Sjedinjenim Državama nastavila je Hitahdut ove godine akciju za Haluc-Fond i provela je »Radni dan« za nezaposlene radnike u Palestini. Ova akcija donijela je 7000 dolara.

Konačno dala je žena dječaku prsten sa svoga prsta, koji je dobila od svoga muža i reče mu: »Ovaj prsten neka bude znak mome mužu, da istinu govorиш.« Dječak se od nje oprostio i div ga je opet odveo natrag do mjesta u šumi, sa kojeg su pošli. Tad iščezne i dječak je ostao sam sa svojim gospodarom. Pričao mu je sve, što je bio i pokazao mu prsten, što ga je sobom donio. Tad je muž vjerovao sve što mu je pričao. Pošao je u sinagogu i molio Svetoga, blagoslovljeno neka bude ime njegovo, da mu se smili; plakao je i bio je skrišen. Činio je pokoru i nije se maknuo sa mjesta, dok nije ispuštilo svoju dušu. Tad se začuje glas s neba, koji reče: Taj je stekao vječno blaženstvo. Tako se na njemu ispunilo, što je pisano: Op-skrbljujem one, koji me ljube i nadarujem ih obilato.

(Iz »Born Judas«.)

Nadalje je Hitahdut aktivno radila za Keren Kajemet. U Sjedinjenim Državama preuzeala je ona namaknuće sredstava za 3000 dunuma zemljišta. U Galiciji povedena je akcija za namaknuće od 5000 dolara za KKL.

I za Keren Hajesod stavila je Hitahdut nekoliko aktivnih drugova na raspolaganje.

Izvještaj »Jewish Colonial Trusta«. 18. oktobra održana je glavna skupština kolonijalne banke u Londonu. G. Josef Cowen vodio je kao predsjednik ravnateljskog savjeta skupštinu.

Iz izvještaja proizlazi, da je promet banke usprkos lošijim prilikama povećan. Čisti dobitak za godinu 1923. je nakon odbitka svih troškova i izdataka 16.732.16 funti. Prema zaključku prošle skupštine otpisuje se ovaj dobitak na račun dubljoznih dugova iz prijašnjih godina. Uplaćeni kapital banke iznosi 390.887 funti, a rezerve iznose 4528.6 funti. Interesantno je, da ima još 37.126.4 funti na nezatraženim dividendama.

Izvještaj je primljen i direktor Josef Cowen i Jean Fischer ponovno su izabrani.

Banka je u zadnjim godinama u Palestinu sudjelovala kod tvornice silikat-opeke i električne centrale u Tel-Avivu i Hajfi. Ona je u vezi sa 20 raznih bankovnih institucija u raznim zemljama.

Kolonizaciona djelatnost ICA-e. Kako službeno javlja glavni ured ICA-e u Parizu, posjeduje ICA u Argentini 590.000 hektara zemljišta. Od toga ima još dovoljno slobodnog zemljišta, da se naseli više od 1000 porodica. ICA nastoji da naseli samo za poljoprivredu sposobne elemente. Prije tri godine uveden je novi sistem kolonizacije. Novoseljenim daje ICA 10 do 25 hektara zemljišta sa malom kućicom i bunarom. Kad onda naseljenici počkažu sposobnost za poljoprivredu, naseli ih se kao i stare koloniste na većim kompleksima od 100 hektara. Po ovom sistemu naseljeno je do sada 51 porodica i nekoj su imali lijepih uspjeha. ICA namjerava proširiti ovu metodu.

Pregоворi baruna Rothschilda prije Balfourove deklaracije. Zanimiv je članak o cijonističkim pregovorima, koji su se vodili prije Balfourove deklaracije u »Morning Post«. Ovaj donosi izvadak iz dnevnika lorda Bertranda, prijašnjeg engleskog poslanika u Parizu. Izvadak datiran od 23. januara 1915. navodi razgovor poslanika sa baronom Rothschildom i jednim njegovim istovjernikom iz Manchestera. Jasno je, da se ovime misli na Weizmana. Ovaj izvadak glasi:

Edmund de Rotschild došao je danas k meni i poslao mi jednog istovjernika iz Rusije, koji mi stavlja u Manchesteru, da razgovara sa mnom o jednom planu, kojeg zapravo smatram absurdnim i ako su, kako vole, Grey, Lloyd George, Samuel i Grewi dali odobrenje. No nisu spomenuli lorda Readinga. Plan se odnosi na izgradnju Palestine u izraelitsku državu pod protektoratom Engleske, Francuske i Rusije, no u prvom redu Engleske. Nije se mislio na to, da bi Rusija i Francuska mogli biti protiv toga. Neka se zamisliti: kršćanska sveta mjesta pod nadzorom Židova, koji će stvoriti sporazum između katoličkih i grčko-istoričkih svećenika, gdje se ovi neprestano bore i stoga su pod paskom turske vojske. Inicijator sporazuma spremjan je, da nadzor nad svetim mjestima predstavlja jednom internacionalnom savjetu i ne samo to, već i cijeli stari Jeruzalem. Kao se naime u blizini sagraditi novi. Francuska bacila je oko na Siriju, no ne bi bilo ugodno imati za granicom Francusku i Rusiju. Šta bi rekli papa, Italija i katolička Francuska, koji su antisemiti? Prije nekoliko godina ponudio je Chamberlain cijonistima dio Ugande, no to im nije bilo dobro.

Edmund de Rothschild izdao je mnogo novaca za naseljavanje Židova u Palestinu. Na tome on jaši. On sam neće da ide onamo, jer je postao Francuz, kako on kaže, ali hrvatičkih njegovih istovjernika čeznu onamo iz materialnih i duševnih razloga. Rekao sam mojim posjetiocima, da mi nećemo protektorata nad Palestinom, i da će se Francuska protiviti protektoratu Rusije i obratno. Isto tako protivit će se obje crkve, da sveta mesta dodu u ruke izraelitske države. Moji posjetioc mi odgovori, da se ovakovo rješenje može očekivati za jedno 100 godina, možda već i za četrdeset; nada se, da ga ne smatram sanjarom. Židovi su jedini narod, koji mogu izgraditi i kultivirati Palestinu! No ja mislim, da će ovaj plan, kao i mnogi drugi, koji su stvoreni prije rata značiti toliko, koliko brojanje pilića još prije nego se izbjegoše iz jaja.«

ti držiš za zlato, to je goruća vatra; odi-jelo, što ga imam na sebi, stolac, na kojem sjedim, jela koja jedem, sve su to plame-novi, što proždiru moje tijelo. Vino je taljeno olovo i njime moram da gasim svoju žedju. Ah, da je cijeli svijet moj, dala bih ga s veseljem, samo da mogu na čas ri-ješiti se ove vrućine i da se malo ohla-dim. I tako trpe svi, koji su bili griješni na zemlji. Reci mome mužu, da se pokaje, jer velika je moć kajanja.« Diečak je pi-tao: »A koji su bili tvoji grijesi, da si tako kruto kažnjena?« Ona odgovori: »Mnogo sam zgriješila; bila sam nevjerna, oskvr-nula sam subotu i druge zakone i nisam se smilovala sirotima i siročadi. Tad od-govori diečak: »Ne može li nitko da te izbavi tih muka?« Ona odgovori: »Ne, jer nisam nikada radjala djecu. Da sam imala sina, koji bi pred skupljenom općinom za-mene kazao kadiš, bila bi spašena.«

Engleski Židovi u izbornoj borbi. Kandidat liberala za londonsku gradsku četvrt Whitechapel, major H. L. Nathan, izjavio je slijedeće:

Whitechapel je historijsko-židovski izborni kotor. Hiljade židovskih izbornika ovoga rajona imaju puno pravo, da zahtijevaju, da njihov zastupnik u parlamentu kao Židov zastupa židovske interese. Mnogo je već bilo židovskih zastupnika u parlamentu, no već godinama nije nijedan Židov zastupao zakonske interese Židova javno pred čitavim svijetom. Ja sam odlučno za to, da se Balfourovu deklaraciju i osnatak židovske domaje u Palestini izvrši. Meni kao savjetniku cijonističke organizacije, Keren Hajesod i t. d. problem nije nepoznat. Ne smije se zaboraviti, da su liberali Lloyd George kao premijer Engleske preuzeo mandat nad Palestinom, da Sir Alfred Mond aktivno suradije za palestinsko djelo i konačno da je Herbert Samuel prvi vrhovni komesar Palestine. Liberalna stranka provedla je emancipaciju Židova i katolika u Engleskoj i otvorila vrata za bijegunce iz Rusije i Poljske. — Major Nathan rodjen je god. 1889. Bio je u ratu kod Galipola, u Egiptu i Francuskoj, pa je bio ranjen.

Izbori u bogoslovnoj općini u Beču. Doskora obaviti će se izbori u bečkoj bogoslovnoj općini. Udržene židovske stranke, to znači cijonističke udruženja sa izraelskom unjom postavili su listinu, kojoj je na čelu generalni štropski nadlekar i univerzitetski profesor dr. Alois Pick, zatim dr. Jakob Ornstein i fnž. Rob. Stricker.

Cvjetni dan za Keren Kajemet u Varšavi. Pojske su oblasti dozvolile priredbu jednog cvjetnog dana u korist Keren Kajemeta za 28. oktobra. Predradnje za priredbu su u punome toku. Mnoga cijonistička i opće židovske udruženja stavlja su se ovoj velikoj akciji na raspoloženje.

Halučki pokret u Litavskoj. Tokom tjeta bilo je u raznim grupama Litavske zaposleno 324 halucima, među njima mnogo djevojaka. U gradskim grupama radilo je 80 halucima. Svega ima u Litavskoj sada oko 500 halucima, među njima 207 djevojaka.

Cijonistički rad u Americi. U vezi sa pismom Louis Lipskoga na cijoniste Amerike, koje smo objelodani u zadnjem broju »Židova«, izdao je organizacioni departement u New Yorku našim upraviteljima cijonističkih distrikta, da odmah započnu drivot za predobivanje novih članova po zaključku kongresa, po kojem treba akvirati 50.000 članova.

Židovski časopis u sedam jezika. U Hamburgu će ovih dana izaci prvi broj časopisa »Der Ostjude im Westen«, a bit će pisan u sedam jezika: hebrejski, jidiš, poljski, ruski, njemački, francuski i engleski. Izdavač je dr. Sally Zeitlin. Časopis sadržavat će radnje istočno-židovskih književnika raznih zemalja.

Ponovno putovanje bečkog »Hakoaha« u Palestinu. Bečki nogometni klub »Hakoah« poći će koncem decembra na svoj drugi put u Palestinu. Na propuštanju odigrat će »Hakoah« nekoliko utakmica u Egiptu, gdje će biti gost egipatskog nogometnog saveza. U Palestinu boraviti će 12 dana. Kao i lanjske godine, ova ekskurzija »Hakoah« izazivuje veliki interes, pa se već prijavilo oko 50 suputnika.

Keren Hajesod u Argentini. Nakon kampanje u kolonijama, započeta je sada kampanja u glavnom gradu Buenos Airesu. Održane su konferencije i skupštine i može se očekivati, da će se Židovi glavnoga grada povesti za kolonijama.

Keren Hajesod u Južnoj Africi. Dr Olsvanger nastavlja kampanju po manjim gradovima, pa je on organizirao rad u Free States. Sveukupni iznos, koji je postignut ovom kampanjom je 66.000 funti.

Ustavljanje u Kanadu. Kako smo javili, kanadska je vlada dala ICA-i dozvolu za useljenje od 5000 židovskih bijegunaca iz istočne Evrope. Do sada uselilo se na temelju ove dozvole 3000 bijegunaca. No sada je kanadska vlada povukla ovu dozvolu i 2000 bijegunaca opet je prepusteno zdvojnom položaju u Besarabiji.

Ljetna škola za židovske študente u Engleskoj. Kako javila egzekutiva svjetskog saveza židovskih študenta namjerava ona, da priredi ljetnu školu za židovske študente iz svih zemalja. Mjesta bi bilo za 150 študenta izvan Engleske, a posvećeno bi bilo židovsko-kulturnim i društvenim svrham. Održavat će se predavanja i diskusije istaknutih židovskih učenjaka, a gojt će se sport, igre, glazba i t. d. Svaki mora da platit nedeljno 10—12 dolara za opskrbu.

»Anatomija« koja se budi. Medicinski fakultet sedište, univerze javlja židovskim dijaci na crnom plakatu u svenčilištu, da će ih se prepustiti anatomskim predavanjima i sećanju samo onda, ako židovska općina stavi na raspolaganje lješnje umrlih Židova.

Iz Palestine

IZDACI PALESTINSKE EGZEKUTIVE U AUGUSTU 1924.

Primici:

1. Keren Hajesod — London	LE 30.471.77
2. Primici na račun prijašnjih budžeta	1.588.20

LE 32.059.97

Izdaci:

1. Školstvo	LE 5000.—
2. Kolonizacija	1464.54
3. Imigracija	3830.18
4. Zdravstvo	2523.89
5. Poljoprivredna pokusna stanica	246.80
6. Departement rada	1238.62
7. Specijalni izdaci	350.85
8. Trgovina i industrija	773.24
9. Solel Bone i Založnice	2500.—
10. Univerza	383.07
11. Tehnika	35.—
12. Mizrahi	260.—
13. Administracija	1410.27
14. Višak primitaka kojima se pokriva prijašnji deficit	12.038.51

LE 32.059.97

Sir Herbert Samuel o koncu svojeg službovanja. Vrhovni komesar Palestine Sir Herbert Samuel, koji je, kako se brzojavno javlja iz Jeruzalema, oputovao u Ženevu na zasjedanje mandatarne komisije Saveza Naroda, da tamo referira o administraciji Palestine, primio je prije svog odlaska novinare i saopšto sljedeće: U junu 1925. dovršava se njegova službovna perioda, pa on odlazi. Na pitanje, ko će ga naslijediti u službi, rekao je, da vlada još nije uzela u pretres ovo pitanje. I podsekretar Sir Gilbert Clayton ostaviti će Palestinu.

Nadalje je izjavio Herbert Samuel, da parlamentarni izbori u Engleskoj zadržavaju provedbu palestinskog zajma. Provedba bit će moguća tek onda, kad parlament posebnim »bilom« potvrdi zajam. Isto se tako time zadržava i rješenje građanskog pitanja i autonomije židovskih općina.

Konačno izjavljuje Herbert Samuel, da nije istinita vijest, da će se Transjordanija anektirati po Palestini. Transjordanija je dio britskog mandatarnog područja, pa se sada vode pregovori gledje jednog ugovora između britiske vlade i emira Abdala, kojim bi se uredila administracija Transjordanije.

Husejnovo pad i anglo-hedžaski ugovor. Reuter agencija javlja: Britska je vlada izjavila, da joj je nemoguće, da postoji abdikacija kralja Husejna nastavi pregovore o nacrtu ugovora između Velike Britanije i Hedžasa, dr. Nađi-el Asil, koji je od kralja Alije dobio punomoć, da u njegovo ime nastavi ove pregovore, odgovorio je britskoj vladi na gore navedenu izjavu notom, u kojemu kaže, da njegova punomoć za potpis jednog novog ugovora bez ūkakovih uvjeta. (Poznato je, da je kralj Husejn stavio na nacrt ugovora uvjete, među kojima je na jedanajstom mjestu bio njegov protest protiv Balfourove deklaracije. Ovo povlačenje uvjeta zakasnilo je, jer je Engleska pustila Husejnu da padne i čini se da ne će da se zauzima ni za njegovog sina Alija.)

Ruthenberg u Palestini. Nakon kratkog boravka u Londonu u stvarima svoje koncesije za izrabljivanje vodenih snaga i elektrifikacije Palestine, inž. Ruthenberg povratio se opet u Palestinu.

Tagore odgodio posjet Palestine. Rabindranat Tagore, koji je najavio svoj dolazak u Palestinu, gdje bi bio gost Herberta Samuela, morao je taj posjet odgoditi, jer je naglo pozvan u Evropu.

Arapski radnici u židovskim udruženjima. Jedna skupština arapskih poštanskih, telegrafskih i željezničkih namještjenika, koja se održala u Hajdi, zaključila je, da pozove arapske radnike, da se priključe Udruženju željezničkih namještjenika. Mnogi su već primljeni u društvo. Zastupnici muslimansko-kršćanskog društva pokušali su, da dješuju na radnike, e da ovi ne pristupe ovom savezu. »Palestine«, službeni organ palestinsko-arapske

egzekutivne upozorava radnike Arape, neka se ne zdrže sa Židovima, jer će ih isti izrabiti.

Putovanje Judge Rosenblatta u Palestinu. Javili smo već, da se u Jeruzolimu ima sagraditi veliki moderni hotel s pomoću američkog kapitaka. Kako »New Judea« oficijelni organ cijonističke egzekutivne javlja, stoji posjet Judge Rosenblatta, potpredsjednika američke organizacije u vezi sa izgradnjom ovog hotela.

Bilanca radničke banke. Temeljni kapital banke povišen je u zadnjem polugodištu za 40 posto, pa sada iznosi LE 100.000.— Reservni fond došao je zaključkom glavne skupštine sa LE 2.106.— Potraživanje banke poraslo je za 100 posto od LE 6.000.— na LE 12.000.— Uloženo je u banci LE 20.026.—

Novi uspjeh Usiškina. Na konferenciji Keren Kajemeta na 1. i 2. oktobru u Varšavi sudjelovalo je 446 delegata iz 163 gradova; Usiškim govorio je silnom snagom i oduševio sve prisutne za parolu direktorija Keren Kajemeta za namaknuće od 500.000 funti. Uspjeh ovog referata bio je jednoglasan zaključak, da se u Poljskoj namakne godišnji kontingenat od 50.000 funti za Geulat haarec.

Iz Jugoslavije

PALESTINSKO PUTOVANJE.

U proljeću započet će opet turistička sezone u Palestinu. Bez obzira na važnost ovog fakta za privredni život Palestine, mi u činjenici sve većeg posjeta Židova u Erec Jisrael vidimo priyatičivu snagu, koju već danas Palestine vrši na galitsko židovstvo i uvjereni smo, da se svaki vraća kao oduševljeni zagovornik izgradnje Palestine. I stoga nam je stalo, da što više Židova i iz naše kraljevine podiju u Palestinu, da svojim očima vide, kako napreduje razvitak zemlje. Ali iskustvo zadnjih godina pokazalo nam je, da treba i turistiku organizovati, jer protivnici židovstva iskorisćuju i ovu priliku, te turistima ne pokazuju niti od novoga jihuva, već ih vode samo na »istorijska« mesta. Pored toga važna je organizacija turistike i s razloga, što se mogu na jednicičkom putu dobiti povlastice, koje znatno pojeftinjuju put.

Palestinski ured voljan je ove godine preuzeti organizaciju ovakovog putovanja, koje bi uslijedilo koncem mjeseca marta i pozivaje stoga sve interesente, da se prijave. U prijavi treba navesti, u koje se vrijeme hoće putovati, kojom klasom, kako dugo želi boraviti u zemlji, da li se reflektira na košer hranu. Palestinski ured dat će svakome najpripravnije svaku uputu. Prijave treba čim prije poslati, da možemo stupiti u kontakt s parobrodarskim društvima i da uredimo putni program, te da osiguramo stanove.

Palestinski ured.

Iz sjednice Radnoga Odbora. Nakon rješavanja stiglih dopisa, izvješćuje upravitelj Keren Hajesoda o dalnjem uspješnom napredovanju Keren Hajesod kampanje u Beogradu. Cita se izvještaj inž. Zaiosera o kupnji zemljišta u Tiri, za koju je Keren Kajemet do sada stavio na raspolažanje 2000 funti. Zaključuje se zamoliti hanhalu Keren Kajemeta, da nastavi kupnjom u Tiri, koja će predviđljivo biti dovršena za kratko vrijeme, pa je potrebno, da se istodobno dovrši akcija. Kako je rad za Keren Kajemet i Keren Hajesod u velikim gradovima relativno najslabiji, bit će tajnik dr. Singer odaslan u ta mesta, da organizira rad po novim metodama. I u Sarajevo, gdje se naročito opaža nazadak u radu za Keren Kajemet poći će na poziv tamošnjeg povjerenika dva člana Radnog Odbora.

Beograd. U nedjelju 19. o. mj. održalo je Jevrejsko Gimnastičko Društvo svoju V. redovnu skupštinu u svome domu.

U prisustvu mnogobrojnih članova, izaslanika Jevrejske Opštine i ostalih korporacija, predsjed-

nik otvara skupštinu sa nekoliko toplih riječi upućenih svim prisutnima. U ime Jevrejske Opštine g. Bejosip pohvaljuje dosadašnji rad društveni na glasivši sve teške i mučne zadatke, koje očekuju našu omladinu i žeče joj mnogo uspjeha u dalnjem radu. Poslije sekretarog izvještaja nastaje burna diskuzija u kojoj učestvuju svi članovi. Izabrana je nova uprava u koju po peti puta jednoglasno ulazi predsjednik J. S. D a v i c o .

Bar-Giora, Wien. Dne 10. o. mj. održana je semestralna skupština. Referati dali su pregled rada prošle radne godine. Uspjesi Bar-Giore bili su veoma lijepi koli u kulturnom toli i u praktičnom radu. Na redovitim sastancima održana su predavanja iz jevrejske povijesti, jevrejskog prava, o kolonizaciji i stanovništvu Palestine, o mističnim strujama u židovstvu i t. d. Ovi su sastanci bili uvijek dobro posjećeni od članstva i gostiju.

Praktični rad sastojao se u sakupljanju za Keren Kajemet i Jugoslavensku halučku farmu, a članovi su redovito plaćali svoje prinose za Keren Hajesod. Za Keren Kajemet i halučku farmu sakupljeno je medju članovima D. ö. k. 3,159.000.— jednako Din 10.350.— i K. č. 12.— Za KH uplaćeno je D. ö. k. 3,925.000.—

Poslije podjeljenja apsolutorijskih starom odboru izabran je za zimski semestar 1924-25. ovaj odbor:

Predsjednik: Žarko Haas, abs. med., potpredsjednik: Jakov H. Kalderon, cand. med., tajnik: Alfred Platner, cand. phil., blagajnik: Jakov Medina ml., stud. rer. ecom. Knjižničar: Juda Levy, stud. phil., povjerenik za KK: Michael Engelmann, stud. tehn., povjerenik za K. H.: Nisim Katalan, cand. med.

U zimskom semestru nastaviti će se radom prošlog semestra. U glavnem bit će predavanja kao i lani, a hebrejski tečajevi, koji su u zadnjem semestru veoma lijepo radili umnožit će se tečajem za početnike.

Zlatni pir. Na Simhat Tora slavio naš sugrađanin g. Jakov Löwenstein zlatni svoj pir. Tim povodom bio je kao hatan berešit pozvan k Tori, gdje mu je g. nadkantor Josip Rendi čitao u tu svrhu sastavljeni »Mi šeberah« a g. nadrabin dr. Hozea Jacob i u prigodnoj molitvi izrazio hvalu Svevišnjemu na ukazanoj milosti svečaru i njegovoj supruzi, a zatim izrekao svećenički blagoslov. Svečaru i njegovoj obitelji srdačno čestitamo.

Dilektantska sekcija Zagrebačke Židovske Omladine priređuje u nedjelju 26. oktobra u 3 sata podne u dvorani Dječke Menze u Palmotićevoj ul. broj 16. prvi miting sa slijedećim rasporedom:

1. Pozdravni govor (drži I. Neufeld);
2. Z. Albahari: Kako umire Židov (deklamira Albahari);

3. Theodor Herzl u vagonu (izvadaju Gaci, Friedläuer, M. Rothmüller i Š. Rosenberger);

4. Šolem Alehem: Savjet (izvadaju Albahari i F. Neufeld);

5. Šolem Alehem: Gorljivi branitelji (izvadaju E. Rosenbaum, S. Hirsch, S. Stern i M. Berl);

6. Dečak: Grbavac, drama u 1 činu (izvadaju Albahari, L. Fleischhacker, F. Neufeld, A. Herzog, Z. Fischer i O. Hirschl).

Ulagne cijene za pokriće troškova stope: za članove dilektantske sekcijske Din 2.—, za članove S. Ž. O. U. Din 5.—, za goste Din 10.—

Glavna skupština »B'not Cijona« u Zagrebu. U nedjelju, dne 19. o. mj. održala se glavna skupština židovskog djevojačkog društva »B'not Cijon«. Nakon pozdrava predsjednice Štefe Salzberger čita tajnica izvještaj o radu u prošloj godini, koji je nakon kratke debate primljen i odstupajućem odboru podjeljen apsolutorij. Prije izbora novoga odbora povela se rasprava o radu u narednoj godini, u kojoj su učestvovali i gosi gg. dr. Singer i Cvi Rothmüller. Zatim se pristupalo izboru, te je per acclamationem izabran ovaj odbor: predsjednica Elvira Rothmüller, tajnica Alma Schultheis, blagajnica Alma Jakab, knjižničarka Štefa Salzberger, povjerenica za K. K. L. V. Fleischhacker i za »Gideon« i »Haaviv« L. Fleischhacker.

Proslava godišnjice Balfourove deklaracije. Židovsko narodno društvo u Zagrebu priredit će dne 2. novembra ove godine svečanu obljetnicu Balfourove deklaracije. Mjesto i vrijeme, kao i govornike, javit ćemo u narednome broju.

Iz »Makabija«. Mačevalačka sekcija Ž. G. Š. D. »Makabi« počinje sa redovitim vježbanjem u ponедjeljak, dne 27. oktobra o. g. u 9 sati na večer

i to privremeno u društvenoj gombaoni u evangeličkoj školi, Gundulićeva ulica. Umoljavaju se svi mačevalači i interesenti za ovu granu športa, da bezuvjetno izvole pridoći.

IZ ŽIDOVSKOG NARODNOG AKADEMSKOG DRUŠTVA »JUDEA«.

Dvadeset i prvoga oktobra održana je redovita glavna skupština »Judeje«, skupština, koja se prema ustaljenom običaju sazivlje u to vrijeme, da se povede razgovor o onome, što je bilo, da se izabere novo društveno vodstvo i da se — katkad nadejno volens — kaže koja o onome, što se i kako se treba da radi. I ovaj je redovni sastanak novoga i staroga članstva izveden u običajnoj formi i prema društvenoj tradiciji. Odreden dnevni red, rezorni izvještaji, glasovanje, debate i tako dalje. Skupština je otvorio jevrejskim riječima predsjednik za prošli ljetni semestar, Moše Schweiger, tajnik Štefan Štrahinj, blagajnik Štefan Štrahinj, potpredsjednik Filip Reiner, tajnik I. Oskar Fischer, tajnik II. Meri Weltmann, blagajnica Lizika Kolffmann, knjižničar Oto Zentner, odbornici: Jakob Altarac, Joel Rosenberg i Ture Schwarz, revizori: Karlo Jelinek i Ljudevit Schönthal. Prije glasovanja o apsolutoriju izabrani su društvenim seniorima: Dr. Leo Singer, ing. Oto Rechnitzer, mag. phar. Benjamin Fichtbein, ing. agron. Duško Fischer.

Moše Schweiger zahvalio se u ime odbora na danom mu povjerenju istaknuvši, da ne će da iznosi tačno određeni program rada.

Iz ovoga dosadanog kratkog prikaza ne može se razabrati, kakva je ta skupština zapravo bila. Pa sve da se i naglasi, da je na toj skupštini bilo oko 80 članova (a to je velik i znatan broj), za svako zagrebačko akademsko društvo tipa naše »Judeje«), ipak ni ta ne mora da pokazuje, da je ona bila ispunjena nekom dubljom i zreljom sadržinom i da li je tajne vladala pokretnost mladenačke impulzivnosti i idejne dosljednosti; ili je bila siha i kontinentalna, pokrivena lakim plastičem efektnoga broja, ispod kojega se nalaze tri do četiri čovjeka, uznojena i izmorena od toga, što su taj broj nekako dovukli u prostorje Židovske Dječke Menze. A za ovu se skupštinu ne može da dokraj ustanovi ni jedno a ni drugo. Juđeja broji danas oko sto članova. To se u neku ruku i samo za se može da nazove uspjehom. Kad je pred godinu dana Šalom Freiberger preuzeo vodstvo »Judeje«, bila je ona slaba i neizgradjena. I brojem članova i nutarnjom gradnjom. I za tog njegovog predsjednikovanja počinje renesansa društva. Broj se članova naglo uvećava, a nekoliko mlađih medju njima saradjivalo je Živo uz Šaloma Freibergera, kog bez sumnje ide najveća hvala, što je društvo u početku jačim zamahom, a kasnije nešto laglje i tromije počelo da se penje uzbrdice. I već je onda bilo uvelike jasno, što bi »Juđeja« obzirom na broj svojih članova i njihove kvalitete trebala da radi. Radilo se priredbama predavanjima i raznim sastanicima za sve članove, a veoma je bio forsiran takozvani »zajednički rad« s ostalom zagrebačkom omladinom. Za ljetni je semestar bio izabran novi odbor. »Zajednički je rad« popustio a u vodstvu »Judeje« zavlada ispravna spoznaja, da se društvo mora u prvom redu iznutra da izgradi, da u svakom času treba imati na umu, da većinu »Juđejinog« članstva čine oni, koji su u Zagreb došli iz raznih mesta države. To će reći, da u »Juđeju« treba da zavlada duh, koji će te članove vezati o društvo i onda kad oni iza dovršena studija napuste Zagreb. A budući da je »Juđeja« jedino i židovsko i cijenističko akademsko društvo u Zagrebu, treba ono

svoj rad udesiti onako, kako to ove njene prilike traže. Na osnovici ovih spoznaja trebat će se da radi u ovom zimskom semestru. Ovim je dakle u principu određen program rada i djelovanja.

Skupštini je prisustvovao začasni senior društva dr. A. Licht, a i nekočina društvenih seniora. Gosp. je dr. Licht izdvojena izbora novog odbora uzeo riječ i ponajprije kritikovao sve ono, što je do tada na skupštini bilo govoreno i ocjenjivao rad omladine uopće, a napose rad i vladanje onih, koji stoe na čelu te omladine; čitavoj diskusiji o radu odbora i izvještaja nedostaje vredna. U te omladine nema elana i borbenosti. Nestalo je punoče osjećaja i smisla za apsolutnost. Kurzevi, koji se prema referatu Filipa Reineru trebaju da uvedu, ne će stvoriti, kako reče netko u diskusiji, »vodje«, jer se oni stvaraju iz sebe, zbog poziva, koji u sebi osjećaju i koji ih nagoni na to, da se nečemu postave na čelo. Dalje je dr. Licht prigovorio omladini, što nije izvršila i ne vrši svoje zaključke o »Halučkoj Farmi«, a pored toga osvrnu se na izvještaj »Gideona« o sletu i na neke događaje na Saveznom Vijeću. Zadaća je »Juđeje«, da stvari intelektualno jakе nosioce potresa.

Iza toga replicirao je Cvi Rothmüller na neke konstatacije dra Licha, pa reče, da kurzevi i grupe ne će doduše stvarati »vodje«, nego će — a to se u glavnom i hoće — odgojiti i spremiti dobre cijenstičke radnike. Dalje je iznio neke ideje o radu »Juđeje« u zimskom semestru, a naročito rad oko hebraizacije i uređenja društvenih grupa prama uzoru rada u Kartell-u Jüdischer Verbindungen. Nakon toga govorio je opet dr. Licht osvrnuvši se na ono, što je kazao Rothmüller i rekavši, da je ova skupština bolja nego sve ostale održane u posljednje vrijeme. Iza toga zaključena je skupština.

Ovaj je sastanak plenuma »Juđeje« uspio, pa se već zbog njega može držati, da će u zimskom semestru biti rād intenzivan i — a to je veoma važno — neprisiljen. Na skupštini bili su predstavnici ostalih zagrebačkih omladinskih udruženja, pa se to može da uzme znakom faktične solidarnosti shantanja zadaće zajedničkoga rada.

Sve u svemu u »Juđeju« postoji krug ljudi, koji se s mnogo volje opet prihvataju društvenog rada spoznavši njegove zadatke a i sredstva, kojima se moraju i mogu da služe. Cilj je često formularan, a mnogo se je puta govorilo o kvalitetama naše omladine. Traže se i određuju sredstva, način i metoda rada. I svakom je bez sumnje jasno, da ta sredstva ne smiju biti neiskrena i suha, tudja i nespretno aplicirana. Ali sna stvari, na koje se čovjek katkad mora i da sili — jer je deja jedna i njen postulat jedinstven, a bitak je pojedincu komplikiran i ispunjen kojekakvom obzirima i potrebama. A kad će jednom skup tih pojedinaca od sto članova »Juđeje« biti jedinstvena zajednica čvrsto povezanih i izgradjenih zdravih jedinica, naš će posao biti laglij.

Pošte je rada veliko a i šarenog. Treba volje i iskrenog shvatanja. Volje ima, a o ispravnosti se još uvijek diskutira... —

Iz Židovskog akademskog potpornog društva u Zagrebu. Naredne godine navršuje se 20-godišnjica opstanka Židovskog Akademskog Potpornog Društva. Prilike, koje su uzrokovale osnutak društva, bile su u glavnom potreba organizacije i potreba jedinstvenog bloka jevrejskih akademičara. Od onda pa sve do danas, ova je jedina ekonomski židovska akademski institucija vršila ogromnu dužnost. Kroz dvadeset godina reprezentuje ona sveukupnu jevrejsku akademsku omladinu na univerzitetu i u svim shišćajevima, u kojima su zapostavljeni interesi naše akademske omladine, ona je odlično i uspješno zastupala njene interese. Njen rad bio je uvijek teška borba za ono pravno pravo svakog čovjeka, bila je borba protiv zapostavljanja i nepriznavanja akademske i socijalne ravnopravnosti. Iz te borbe nikada je i željila, da se društvo uzvisi na nivou, na kojemu bi židovska akademika omladina ne samo idejno nego i ekonomski bila obezbijedjena. Poratne prilike tražile su to u prvom redu, pa je tako ekonomsko obezbijedjenje postalo jedno od glavnih zadaća društva. Naši studenti, kojima je za studij na svudašnjem univerzitetu, koji jeiza rata mnogo više frekventiran nego prije, neophodno potreban čvrst

ekonomski i socijalni položaj, našli su ga u Židovskom Akademskom Potpornom Društvu. Oni su našli ekonomsku obezbijedjenje u Židovskoj Djakčkoj Menzi, koju je Ž. A. P. D. iz rata osnovalo, pa su uz vrlo povoljne uvjete dobivali u istoj dobru ritualnu hranu (ručak i večeru za Din. 12,50), a osim toga društvo je potpotnagalo siromašne studente tme, što im je dalo popust hranarine ili šta više potpuni oprost hranarine. Godine 1918. bilo je 77 članova; god. 1919. — 85; 1920. — 120; 1921. — 113; 1922. — 127; 1923. — 197. Usljed tolikog porasta broja članova je rad društva znatno otešan, i tek blagodareći poznatoj židovskoj susretljivosti i požrtvovnosti društvenih funkcijonara, a uspjelo je, da društvo u koliko je moguće — udovoljava potrebama naših studenata. Glavno vrlo prihoda menze jesu subvencije jevrejskih bog. općina i korporacija, sabirna akcija, darovi u naravi i novcu i stalni prinosi članova podupiratelja. Za bolju ilustraciju ove blagodati neka služe ove cifre:

U škol. god. 1923.-1924. podijeljeno je na potporama za hranarinu Din. 165.918,35, na beskamatnim kratkoročnim zajmovima Din. 136.380, na dugoročnim 26.650, a na lijekarijama i bolesničkim troškovima Din. 3000.—, dakle svote, koje zahtjevaju ne samo dobar administrativni aparat, nego i dobro regulisano financijalno stanje društva.

Ovih dana izdalo je Ž. A. P. D. u javnost opširan izvještaj i plemenit rad ove institucije naročito u zadnjoj škol. godini -923.-24. Citajući ovaj izvještaj dobijamo jasan pojam i pregled potreba i rada Ž. A. P. D.-a, a bacimo li pogled na cifre, uvidjet ćemo, koliko je zasluga i uspjeh ne samo Ž. A. P. D.-a nego i Gradjanskog Pripomoćnog Odbora, koji je shvatio potrebu ove institucije i pružao potporu na svakom koraku. No rad dru-

štva nije završen; ono stoji pred najkomplikiranim problemima bivstovanja, koje ona može da riješi jedino uz saradnju cijelokupne židovske javnosti.

Naprijed je rečeno na čemu se temelji financijalno stanje menze, no radi boljeg pregleda navest ćemo slijedeće:

Na subvencijama općina, na članarini članova podupiratelja te darovima utrišlo je u škol. godini 1923.-24. 145.000.— Din. No ova brojka ne predstavlja stalni godišnji prihod, jer u njoj je uključena i sabirna akcija, koja je u prihodima nestala na stavku. Radi te nestalnosti prihoda nastočimo, da sabirnu akciju svedemo na minimum, a da naše prihode regulišemo stalnim subvencijama. Ova reforma je bezuvjetno potrebna, jer bez nje je nemoguć svaki racionalni ekonomski rad i proračun.

No i ovdje moramo opet najveću pažnju posvetiti našoj susretljivoj židovskoj javnosti, koja je toliko puta shvatila potrebe naše studentske omladine te će i sada u ovoj novoj školskoj godini, koja već sada pokazuje veću frekvenciju no ikada, pružiti sve što je moguće. Više no ikada potrebno je imati sada regulisane godišnje stalne prihode i svi oni, kojima sudbina naše omladine leži na srcu, treba da dobrim primjerom i podupravom našu plemenitu instituciju tako, da postanu stalni članovi podupiratelji Židovskog Akademskog Potpornog Društva.

Na XXIX. redovitoj glavnoj skupštini za zimski semestar školske godine 1924.-1925. izabran je slijedeći odbor:

Predsjednik: Aleksa Müller, aps. jur.

Potpredsjednik: Mirko Neumann, cand. jur.

Tajnik I.: Ivan Kun, cand. jur.

Tajnik II.: Arnold Lang, stud. med.

Blagajnik I.: Hajim Atijas, aps. rer. com.

Blagajnik II.: Ješua Salom, stud. pharm.

Ekonom I.: Bela Mandler, cand. med.
Ekonom II.: Vladimir Pollak, stud. med.
Odbornik I.: Emil Fenichel, cand. med.
Odbornik II.: Može Schweiger, stud. jur.
Knjižničar: Miroslav Delić, aps. med.
Revizori: Bernard Berglas, cand. med.
Iso Lewy, aps. med.

MOSTAR—ZAGREB

Svim sumišljenicima i prijateljima statujemo do znanja, da smo našu 37 godinu postojeću u cijeloj Kraljevini renomiranu draguljarsku i urarsku radnju

M. J. Rosenfelda sinovi

preselili iz Mostara u Zagreb, Ilica 36, te preporučamo naše bogato i najmodernije skladište uz umjerene cijene. Napose slijedimo da kupujemo i primamo u promjeni stari nakit uz najpovoljnije uvjete.

Držat ćemo se kao i do sada principa solidne podvorbe, te ćemo na taj način naš dobar glas kao i u nas stavljeni posjedene i u buduće opravdati.

M. J. Rosenfelda sinovi,
Zagreb, Ilica 36.

„M A C H E R“

Agentura za prodaju kuća i zemljišta.

Berislavićeva 4. - ZAGREB - Telefon 16-67.

industriјaci, Banke-Bankari, Dioničarska društva, Amerikanci, advokati, lekari, senzali, trgovci, veliki i mali posjednici najprije, najlakše, najbrže, najjeftinije, najuspješnije možete kupiti-prodati kuće, vile, vinograde, gradilišta zemljišta, velenjedje, ako se obratite na opšte sa svog dorbog glasa poznatu koncesioniranu i sudbeno protokoliranu tvrtku „**MACHE R**“

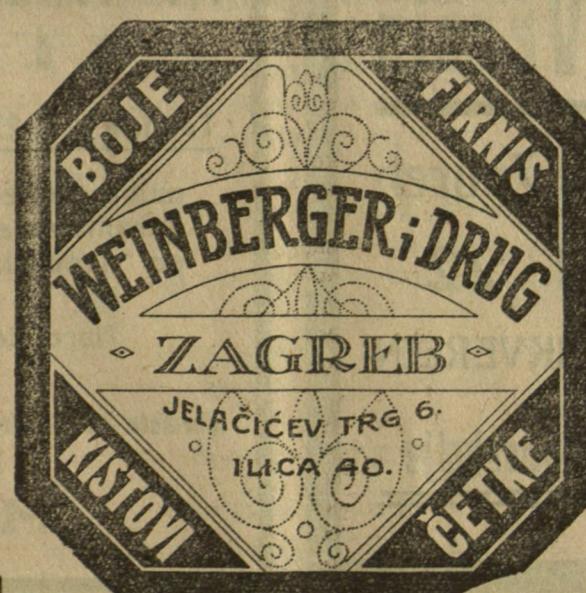
Trgovina muške konfekcije

na malo i veliko

Mijo Tausig

ZAGREB, Gundulićeva 4.

Souteren u dvorištu

„MIRIS“

tvornica običnog i
toaletnog sapuna

Bjelovar

Gumene pete i Gumene potpijate

jeftinije i trajnije su nego od
kože! Najbolja zaštita protiv
vlage i zime!

Trazite li elegantne cipele

za proljeće i ljetno, izvolite razgledati
naše izloge i uvjerit ćete se o **bakročli** i

jeftine cijene!

ŠANDOR EBENŠPANGER

Skladište cipela.

Ilica 2

Našim preplatnicima

VEĆ SMO U ZADNjem KVARTALU OVOGA GODISTA, A JOŠ UVIJEK MNOGI PREPLATNICI NISU NAMIRILI svoju PREPLATU. UMOLJAVAMO SVE NAŠE PRIJATELJE, DA NAM SMJESTA POSALJU ZAOSTALU PREPLATU, DA UPRAVA LISTA UZMOGNE UDOVOLJITI SVIM svojim OBVEZAMA.

PORED TOGA UMOLJAVAMO SVE SUMISLJENIKE, DA SVAKOM ZGODOM NASTOJE NAĆI NOVIH PREPLATNIKA, KAKO BI NAS LIST DOISTA PRODRO U SVE ZIDOVSKE KUĆE.

UPRAVA »Z IDOV A«.

Prva hrvatska veletrgovina željezna i željezna robe

Ferdo Hirschl d. d.

Jelačićev trg 13 ZAGREB Telefon br. 279
Poslovničica: Petrinjska ulica broj 4

Preporuča svoje bogato skladište željezne robe, posudja, gospodarskih strojeva, kućnih uredjaja, te sve vrste gradjevinskih potreština. Solidna roba, brza posluga, cijena ujedrjena.

SIDRO d. d.

za trgovinu željezom Zagreb
Viški ul. 40. Telefon br. 69 : 21-30

Komisijone skladište tt.
Gebrüder Böhler & C. A.-G.

Wien

Berlin

Željezo

Željezna roba

Cement

Sav gradjevni materijal

Mirko Weiss

Maksimirska cesta 46.

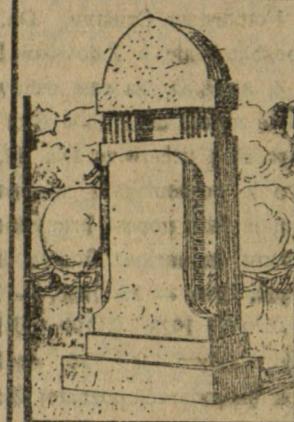
Klesarska industrija i kiparstvo

Veliči laker nadgradnji spomenici iz mramora, živoustog i blakavog granita, kvaliteta sva u klesarskih i liparskih obrti spadaaju području Židova

Mramornih ploča

za gradnje i putobrane.

Osobita umjerene cijene

VREĆE

iz jute, tekstilita i papira nove i upotrebljene u svim dimenzijama za brašno, posije, ugajl i t. d., dobiju se najjeftinije kod tvrtke

SCHOTTEN I DRUG

Trgovačka 13 ZAGREB Telefon 19-13

Kupujemo sve vrsti apotreblijenih vreća uz najveću dnevnu cijenu —

Zavod za posuđivanja nespremnočivih ponjave

PAMUK

sve vrsti i
u svim brojevima

Žuti — bijeli — farbani

A. ROMANO MOLINO

ZAGREB,

Boškovićeva ulica broj 15

Brzojavi: DIANA Telefon broj 23-66

žutica platno

šifoni

vata (za poplune)

Wien r Bank-Verein

Hrvatska podružnica Zagreb

Jurišićeva ul. 22

Brzojavni naslov: BANKVEREIN

Obavlja sve bankovne transakcije

Prva banatska fabrika makarona i testa
a. d. Veliki Bečkerek. (Banat)

Telefon 271-272

Brzojavi: Makaroni

nudja svoje nadasve dobre vrsti tjesta iz garantovane čiste banatske krupice (gries) po napuljskom sistemu uz najpovoljnije cijene.

Naročito preporuča

košer šel pesah

fabrikate, koji se preizvode po nadzoru bečkerekog nadrabinata

Glavno zastupstvo za Zagreb

M. KSO Weiss

Centralna Banka za Trgovinu, Obrt i Industriju d. d.

Jelačićev trg broj 4 (vlastita palača)
Dionička gjavica: Din. 80,000.000—
Brzojavi: Centrobanka.

Podružnine: Brod n/S, Djakovo, Ivanec, Karlovac, Klanjec, Krapina, Koprivnica, Maribor, Novi-Sad, Požega, Ruma, Vařaždin i Vel. Trgovište. — Afiliirani zavodi: u svim većim trgovackim središtima Jugoslavije — Izravne veze: sa prvo-razrednim bankama u cijeloj Europi i Americi.

Telef.: Devizni odio: 3-07, 10-77, 13-33;
noćna služba: 7-78; mjenjačnica: 5-56;
kućna cen.: 2 85, 7-13, 7-96, II-94, i 12-23.

Prima uloške na knjižice i na tekući račun uz najkulantniji kamatnjak — Eskomptira mjenice i devize — Financira i osniva obrtnička, trgovacka i industrialna poduzeća — Kupuje i prodaje valute, devize vrijednosne papire. — Burzovne naloge obavlja kulantno i točno — Izdaje čekove i kreditna pisma, te obavlja isplate na temelju akreditiva na sva tu- i inozemna mjesta.